

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У БЕЧЕЈУ
Посл. бр. 7Кв. 149/2026
15.06.2026. године
БЕЧЕЈ

Основни суд у Бечеју, у кривичном већу састављеном од судије Арпада Бучуа, као председника већа и судија Марка Божовића и Горана Љ. Чимбуровића, као чланова већа, уз учешће записничарке Милане Иићић, у кривичном поступку који је вођен против осуђеног Илије Павела из Кумана, кога је по службеној дужности бранио Иван Петрушић адв из Бечеја, због кривичног дела насиље у породици из чл. 194. ст. 2. у вези ст. 1. Кривичног законика, решавајући о жалби браниоца од 15.05.2026. године, на основу чл. 21. ст. 4., чл. 269. и 467. Законика о кривичном поступку, дана 15.06.2026. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе адвоката Ивана Петрушића из Бечеја од 15.05.2026. године укида се у целости решење Основног суда у Бечеју бр. К. 114/2025 од 12.05.2026. године, те се предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Адвокату ИВАНУ ПЕТРУШИЋУ из Бечеја, на име награде за рад за састављање жалбе од 15.05.2026. године на терет буџетских средстава Основног суда у Бечеју, досуђује се износ од 18.750,00 (осамнаестхиљада седамсто педесет) динара, који износ ће се исплатити преносом на текући рачун адвоката Ивана Петрушића код „ОТП банке“ бр. 325-9500500289170-60, у року од 60 (шездесет) дана, под претњом принудног извршења.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју бр. К. 114/2025 од 12.05.2026. године, адвокату Ивану Петрушићу из Бечеја, браниоцу по службеној дужности осуђеног Илије Павела из Кумана, на име награде за рад и накнаде трошкова досуђен је укупан износ од 288.475,00 динара. Наведеним решењем обавезан је Основни суд у Бечеју да досуђени износ исплати браниоцу у року од 60 дана преносом на његов текући рачун код „ОТП банке“, док је осуђени Илија Павел обавезан да исти износ уплати на рачун буџетских средстава суда у истом року. Захтев браниоца за досуду износа преко досуђеног, а до тражених 363.200,00 динара, одбијен је као неоснован.

Против наведеног решења благовремену и дозвољену жалбу изјавио је адвокат Иван Петрушић због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене материјалног права.

У жалби се, између осталог, наводи да је побијеним решењем неоправдано

одбијен захтев браниоца за досуду трошкова и награде за приступ седници већа Вишег суда у Зрењанину дана 08.02.2024. године. Првостепени суд је овај део захтева одбио са образложењем да наведене трошкове није дужан да накнади он, већ орган пред којим су те радње предузете. Насупрот томе, бранилац сматра да је овакав став првостепеног суда у директној супротности са правним закључком Кривичног одељења Врховног касационог суда (сада Врховног суда) од 28.02.2020. године. Према том закључку, трошкове поступка на име ангажовања браниоца по службеној дужности исплаћује из буџетских средстава орган који га је поставио, односно пред којим се води поступак у оквиру којег су радње предузете. У прилог својим наводима, бранилац је уз жалбу доставио и решење Вишег суда у Зрењанину бр. Кж1 17/24 од 28.04.2026. године, којим је тај суд одбио његов захтев за накнаду трошкова за поменуту седницу, упућујући га на првостепени суд.

Жалба је основана.

Чланом 267. Законика о кривичном поступку прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. овог законика.

Међутим, чланом 262. став 1. Законика о кривичном поступку изричито је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити о томе ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Имајући у виду да је у поступку пред другостепеним судом – Вишим судом у Зрењанину, решењем бр. Кж1 17/24 од 08.02.2024. године, првостепена пресуда овог суда бр. К. 257/2023 од 25.10.2023. године укинута и предмет враћен на поновно суђење, Виши суд није ни могао мериторно одлучивати о трошковима и награди браниоца за приступ седници већа. Другостепени суд тада није донео пресуду нити решење које одговара пресуди (којим се кривични поступак коначно окончава), на шта је уосталом и сам Виши суд у Зрењанину указао у свом каснијем решењу бр. Кж1 17/24 од 28.04.2026. године када је одбио захтев адвоката. Како се коначна одлука о свим трошковима поступка доноси тек по окончању целог предмета пред првостепеним судом, Основни суд у Бечеју је био дужан да узме у обзир и радње које је бранилац по службеној дужности предузео пред Вишим судом, а које су биле нужне за одбрану окривљеног. Пошто је првостепени суд те трошкове погрешно одбио, жалбу је другостепени суд усвојио.

Суд је адвокату Ивану Петрушићу, на име награде за рад за састављање жалбе од 15.05.2026. године, на терет буџетских средстава Основног суда у Бечеју досудио износ од 18.750,00 динара. Овај износ ће се исплатити преносом на текући рачун адвоката код „ОТП банке” бр. 325-9500500289170-60, у року од 60 дана, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о висини ове награде, суд је применио одредбе тарифних бројева 1. и 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (према којима за састављање жалбе припада 750 поена), као и члан 1. Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности (којим је прописан износ од 50% од пуне адвокатске тарифе). Суд је нашао да је захтев браниоца да му се за састављање жалбе досуди износ од 50.000,00 динара неоснован, јер је постављен супротно напред наведеним одредбама.

Стога је, имајући у виду све наведено, суд донео одлуку као у изречи, на основу члана 21. став 4, члана 269. и члана 467. Законика о кривичном поступку.

Председник већа

Поука о правном леку

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решење доставити:

1. ОЈТ
2. осуђеној
3. адвокату Ивану Петрушићу из Бечеја

*спис К. 114/2025 издвојити са другостепеним решењем